

[I. A. Hansen.]

at det gør et Neutralitetsbrud til en meget alvorlig Sag.“

Disse Ord af denne ledende svenske Socialdemokrat falder ganske sammen med det danske Venstres Opfattelse af dette Spørgsmaal og vender sig ganske afgjort mod det danske Socialdemokratis.

Maa jeg endelig med den højtærede Formands Tilladelse — og dermed skal jeg slutte — anføre et Eksempel paa, hvad en svensk Partifælle af det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen mener om Danmarks isolerede Afrustning. I „Skånska Socialdemokraten“ skriver Redaktør Sven Backlund i en Artikel den 4. Maj i Aar:

„Jeg anser det for min Pligt at sige det i disse Dage, da der findes Folk som jubler over Afrustningstankens Sejr i Danmark. Jubl ikke for tidlig. Vanskelighederne kommer først, naar det gælder om at realisere Beslutningen. Afrustning betyder, at den danske Stat forsvinder. Lad os antage, at Danmark vedtager at afruste, og lad os antage, at Militæret gaar med dertil og nedlægger Vaabnene. Hvad betyder det? Det betyder intet andet end, at den danske Stat forsvinder, og at Folket bliver knyttet til en anden Magtgruppe, til Tyskland eller England. Man kan ikke pege paa noget Folk, som ikke enten var selvstændigt eller underkuet. Det er for mig det centrale Punkt. Jeg vilde kun kunne slutte mig til en nordisk Afrustning under den Forudsætning, at Nationerne kendte deres Ansvar overfor Fortsættelsen: En Verdensorganisation med Freden som Maal. Men isoleret at trække vore 3 Lande ud af Krigens System vilde være et Udtryk for en lav og tarvelig Demagogi.“

Jeg præsenterer det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen for disse svenske Partifæller.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Parkov har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Jeg erkender, at den højtærede Udenrigsministers Tal for Udgiften i 1921, 230 Mill. Kr., saa vidt jeg kan se, er rigtig, og det er højest rimeligt, at han ogsaa har Ret i, at mit Tal paa omtrent 200 Mill. Kr. er baseret paa Budgetangivelsen. Derimod synes jeg, at den højtærede Udenrigsminister kunde have givet mig Ret med Hensyn til det andet Tal, det, hvormed han sammenlignede, hvor han siger, at nu er de nede paa 107 Mill. Kr., skønt det er oplyst, at disse 107 er blevet til 133, og nærmere 140.

Der er altsaa dog alligevel ikke Tale om denne Nedgang paa ca. 60 pCt., men en Nedgang paa 35—40 pCt. Jeg tror; at vi begge for saa vidt er kommet for Skade at bruge Tal; som ikke direkte kan sammenlignes.

Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, som var inde paa, at vi skulde præstere et saadant Forsvar, at der var Tale om en Eksistenskamp, at alt, hvad der overhovedet kunde anvendes og udnyttedes til Forsvaret, skulde sættes ind, vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg gentagne Gange har sagt, at de Opgaver, som vi stiller, er Neutralitetsopgaver og Folkeforbundsopgaver, og at de efter vor Formening bestaar i, idet vi samtidig faar Midler til at værgе vor nationale Selvstændighed, at vi skal have en Beskyttelse af Hovedstaden mod Beskydning fra Søen og Luften, at vi skal have et Værn, som kan modsætte sig en Landgang paa Sjælland eller Fyn, og at vi skal have et Værn ved den jyske Landegrænse. Dertil er det, vi vil samle Kræfterne, og det vil ikke være uoverkommeligt, hverken med Hensyn til de økonomiske Midler eller med Hensyn til det Opbud af Mandskab, der er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen har gentagne Gange udtalt sig om Ordningen af 1922. Efter min Overbevisning var Ordningen af 1922 for sin Tid en Ordning, som kunde accepteres. I de Aar, der er forløbet, har denne Ordning ikke kunnet holde, fordi de Midler, som var nødvendige for at opretholde den, ikke blev stillet til Raadighed. Endvidere er der kommet dette Moment til med Flyvningen, som naturligvis ikke har kunnet tages med i Betragtning, den Gang man besluttede sig til Ordningen af 1922.

Jeg har gjort mig til Talsmand for — og det er det, vi for vort Vedkommende gør —, at det er Solidariteten, som skal binde os sammen, det er Hjælp til Selvhjælp. Jeg vil gerne slutte med at sige, at dette Forslag, som vi ikke kan betragte som noget Forhandlingsgrundlag, minder i meget høj Grad om det Forslag, som i sin Tid af det socialdemokratiske Hovedorgan fik Betegnelsen: en halv Indrømmelse til Sandheden og en halv Indrømmelse til Vanviddet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Den højtærede Udenrigsminister vilde ikke ubetinget afvise som